

تفاوت پزشکیان و احمدی نژاد به روایت آزادارمکی:

ایران در شرایط کاملا سخت قرار گرفته است

یک جامعه شناس سیاسی در مورد نقطه افتراق و تفاوت مسعود پزشکیان با محمود احمدی نژاد اظهار داشت: اگر به تاریخ جمهوری اسلامی برگردیم، احمدی نژاد متفاوت از یک فردی مثل روحانی می‌شود، هر دوی آنها متفاوت از آقای هاشمی می‌شوند و هر سه اینها متفاوت از خاتمی می‌شوند. خاتمی و احمدی نژاد جهت یوپولیستی پیدا می‌کنند ولی هاشمی و روحانی جنبه یوپولیستی پیدا نمی‌کنند بلکه بیشتر جنبه تکنوکرات و بروکرات را طلب می‌کنند و بیشتر آنها را به دنبال خود می‌کشند.

تقی آزاد ارمکی گفت: مساله آقای پزشکیان، ترکیبی از مواردی نظیر توسعه، صلح، برابری و دموکراسی بوده است. شما نمی‌بینید که ایشان کاملاً تز دموکراسی خواهی را مطرح کرده باشد یا چیزی به نام برابری طلبی را دنبال کرده باشد، ی‌اینکه چیزی به نام توسعه و امثالهم را دنبال کرده باشد، بلکه دکتر پزشکیان ترکیبی از این موارد است و از همین جاست که از آقای احمدی نژاد متفاوت می‌شود. وی افزود: مساله آقای احمدی نژاد ستیز با نابرابری، ایجاد برابری و عدالت بود. به همین دلیل هم صدایش خیلی بلندتر بود و به سرعت هم توانست تبدیل به پدیده شود، یعنی در مقابل نیرویی قرار بگیرد که توسعه طلب و توسعه‌گرا بودند و آنها را به عنوان نیروهای متجاوز و غارتگر قلمداد کرد. در نهایت نیز احمدی نژاد با کسانی که مدافع حقوق مدنی، شهروندی و دموکراسی بودند مانند آقای مهدی سهند موسوی دزکبر شد و ماجرای سال ۸۸ هم وجود آمد. این استاد دانشگاه بیان کرد: آقای احمدی نژاد یک مفهوم خیلی ساده را به نام دستیابی به عدالت، بزرگ کرده و در مقابل جریان توسعه هم قرار گرفته بود،

آن وقت به سرعت خشن شد. آن مفهوم عمومی خیلی توده پسند به یک مفهوم کاملاً خشن دشمن‌گرا و دشمن ایجاد کن تبدیل شد که ماجرای گرفتاری‌های خیابانی سال ۸۸ پیش آمد که منشأ آن هم احمدی نژاد و گفتمان احمدی نژادی بود. بنابراین یک تفاوتی بین آقای پزشکیان و آقای احمدی نژاد وجود دارد. ارمکی اظهار کرد: آقای پزشکیان ضراری بر این مفهوم برابری که در متن سیاسی ایران بوده و با توسعه و دموکراسی معارض بوده، هرگز نداشته است. این یک مقوله مهمی است که می‌توانیم در مورد آقای پزشکیان بگویم.

از سوی دیگر، ایشان دنبال دموکراسی هم نیست که نهایتا مردم یا گروه‌های دموکراسی خواه و جوانان را به این عرصه دعوت کند و نهایتاً ردوکشی خیابانی اتفاق بیفتد.

بنابراین به نوعی با دوره دوم آقای خاتمی که جریان اصلاح طلب چپ تند و رادیکالی که مساله اش، مسئله دستیابی به دموکراسی به معنای خیلی خاص تاریخی‌اش است، متفاوت است. وی ادامه داد: البته آقای پزشکیان به دموکراسی هم کار ندارد اما دموکراسی را از منظر قانون دنبال می‌کند، بنابراین برای آقای پزشکیان، مفهوم قانون است. وی ادامه داد: برای آقای پزشکیان ترکیبی از دموکراسی به معنای میل به قانون یا ترکیبی از برابری، تن دادن به شفاف‌سازی و مقوله توسعه به معنای تخصص‌گرایی و گروه‌های فنی حرفه‌ای و کارشناسان است. به این معنا به نظر من آقای پزشکیان هم از گفتمان آقای روحانی و هاشمی، هم گفتمان آقای خاتمی، هم گفتمان آقای رئیسی و آقای احمدی نژاد فاصله می‌گیرد و شرایط تبدیل شدن به یک گفتمان یوپولیستی را ندارد.

➤ **روسای جمهور پیشین مابعد از آقای خاتمی، مرده بودند**

آزاد ارمکی عنوان کرد: صداهای بنیادگرایان را جامعه نمی‌شنود و دوست ندارد بشنوند، این نکته خودش موجب می‌شود که این اقلیت پر صدای توأم با خشونت، به کنار و حاشیه رانده شوند و میلیون‌ها ایرانی نتوانند با هر رنگ و بویی برای نجات کشور از این شرایطی که گرفتار آن است کمک بدهند زیرا ایران در شرایط کاملاً سخت بحرانی قرار گرفته است بحران‌ها البته چهره‌های متفاوتی دارند. بحران نیروی انسانی دارد، بحران سرمایه محیط زیست دارد، بحران خانوادہ دارد،ان وقت میلیون‌ها ایرانی به عرصه خواهند آمد و این مسائل یکی یکی کم، حذف یا کم‌اثر خواهد شد. به نظر می‌رسد ما می‌توانیم چنین مسیری را دنبال کنیم مشروط به اینکه بین بنیادگراها و منتقدان تمیز دهیم.

ادامه در صفحه ۶

«آرمان ملی» مواجهه دلواپسان با وفاق ملی پزشکیان را بررسی می‌کند؛

خط تخریب از پایداری تا سیما

➤ **توهین به رئیس جمهور یا انتقام از رای مردم؟**

موفق نشود. به قولی اگر پزشکیان را بی بالاتر نزدیک به ۲۰ میلیون مثل خاتمی یا روحانی آورده بود که خط پایداری در صدا و سیما امروز فصل سوم گاندو را برای پزشکیان استارت می‌زد. تصور می‌شد که با تغییر در معاونت سیاسی صدا و سیما رویکردها مقداری تغییر کند، اما به نظر می‌رسد در صدا و سیمای جلیلی -- جلیلی در بر یک پاشنه می چرخد. برپسش اینجاست که اگر این اتفاق در دولت قبل نیز می افتاد همه اینگونه راحت از کنار آن عبور می‌کردند؟ در نهایت اینکه به نظر می‌رسد رئیس جمهور در تعامل با نهادهای بالادستی و مسئولان عالی کشور در خصوص اینگونه رفتارها گفت و گو کند تا نگاه وفاق گونه در این رسانه نیز حکمفرما شود و افراد مخالف وحدت و وفاق کنار بروند.

➤ **توهین به رئیس جمهور از رسانه‌های مکتوب تا صداوسیما**

پیش از این حداقل از زمان انتخابات تاکنون روال این بود که اگر هم حمله و تخریبی علیه مسعود پزشکیان و نفقات مدنظرش صورت می‌گرفت از سوی برخی رسانه‌های خاص باگرایش مشخص بود و صدا و سیما حداقل در ظاهر همه زا به وحدت و همدلی ترغیب می‌کرد، اما چندی است صدا و سیما که عنوان رسانه ملی را یکد می‌شد و باید بنای بی طرفی و حمایت از دولت مستقر را داشته باشد در جایگاه یک حزب سیاسی مخالف دولت قرار گرفته و تمام قد به تخریب دولت و رئیس جمهور مشغول است. دولتی که مقرری و بودجه‌اش سازمان را می‌دهد. چه اینکه

چندی پیش پس از دستور رئیس جمهور درباره بازگشت اساتید و دانشجویان اخراجی به دانشگاه‌ها طرح وفاق ملی مسعود پزشکیان را مورد تمسخر و تخریب قرار دادند و اخیراً نیز دیگر یا را فراتر از حد خود گذاشته و به تخریب و اهانت به خود رئیس جمهور پرداخته اند. چنانکه روز شنبه در برنامه زنده تلویزیونی به اضافه یک؛ یک چهره به اصطلاح کارشناس در این برنامه حاضر شد و در اظهاراتی جنجالی با توهین به رئیس جمهور مستقر گفت: «شرم‌مان می‌آید که بگویم این شخصی که در کشورهای خارجی مستخرنی می‌کند رئیس جمهور ماست! می‌گویم ما با آمریکا داریم؛ بابت این حرف از ملت‌های عرب زبان عذرخواهی می‌کنیم» جالب اینکه این برنامه نه با تذکر و نه با هیچ خطاری از جانب مدیران صدا و سیما نیز مواجه نشده است. گویی اینکه مدیران ارشد این سازمان با چنین رویکردی موفق و همراهند و بر خلاف گفته مقام معظم رهبری که فرمودند: «دولت را کمک کنید؛ موفقیت دولت پزشکیان موفقیت همه ماست» آنها نیز به دولت کمک می‌کنند اما در جهت معکوس. البته واقعا هم چیزی جز این از صداوسیمایی که در اختیار پایداری هاست انتظار نمی‌رود. چرا که در ادوار گذشته نیز شاهد چنین برخوردهایی با روسای جمهور مستقر حجت‌الاسلام سید محمد خاتمی و حجت‌الاسلام حسن روحانی بودیم که چگونه آنها را نیز آماج حملات خود قرار می‌دادند. لذا اگر تلویزیون با دولت‌های غیر همسو چنین نکند باید تعجب کرد. پایداری چی‌ها تمام هم و غم خود را برای این انتخابات گذاشتند تا به نحو ممکن پیروز شوند؛ اما حال که از مردم سیلی بدی خوردند نهایت تلاش خود را می‌کنند تا دولت را زمینگیر کنند تا

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

انتخابشان انتقام می‌گیرید!

آرمان ملی

سیاست

گزارش

سفر رئیس جمهور به نیویورک و مساله‌ای

به نام همراهان

میراث احمدی نژاد

آرمان ملی- سهیل ثابت:نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد همه ساله برگزار می‌شود و سران همه کشورها روزهای ابتدایی مه‌رماه در نیویورک محل سازمان ملل متحد جمع می‌شوند تا نظرات و رویکردهای خود را نسبت به اتفاقات و تحولات رخ داده در نظام بین‌الملل مطرح کنند. روسای جمهور کشورمان نیز از ابتدای انقلاب به تناوب و فراخور زمان در این نشست حاضر شده‌اند. اما از یک مقطعی از زمان به بعد این سفر جدای از جنبه سیاسی و دیپلماتیک خود یک جنبه تشریفاتی نیز به خود گرفت. چنانکه شاید اگر از ابتدای حضور روسای جمهور کشورمان در نیویورک صرفا خود رئیس جمهور، وزیر امور خارجه و در نهایت مقامات سیاسی و دیپلمات‌ها رئیس جمهور را همراهی می‌کردند. از دهه ۷۰ در این سفر جدای از مقامات سیاسی و دیپلماتیک شاهد حضور چهره‌های دیگری همراه با رئیس جمهور وقت در نیویورک بودیم. از همین روزی‌طی حداقل ۲ دهه گذشته ماجرای سفر به آمریکا و مجمع سالانه ملل متحد این مساله با حاشیه‌های مختلفی روبه‌رو بوده است. هر چند این امری کاملاً طبیعی است که وقتی در کشوری مردمش نمی‌توانند به راحتی به آمریکا سفر کنند، همواره پشت سرافرادی که روسای کشورشان را در آمریکا همراهی می‌کنند این سوال وجود داشته باشد که «چرا اینها؟» البته سوال سوال بی‌جایی هم نیست و اگر منطق آن را در یابیم و مشخص شود که هر کسی در تیم همراهان رئیس جمهور بر اساس چه پروتکلی و با چه برنامه و وظیفه‌ای به نیویورک سفر می‌کند. از طرفی هم حاجت به گفتن نیست پول سفرهای دیپلماتیک روسای جمهور کشورها عموماً یا از منابع کشورها فراهم می‌شود یا از مالیات، و مردم حق دارند بدانند پول مالیات‌شان چگونه خرج می‌شود. لذا از همین روست که این مساله طی چند وقت گذشته بسیار دامنه‌دار شده و ابعاد مختلفی پیدا کرده است.

➤ **احمدی نژاد و ابداع همراهان رئیس جمهور**

آنچه مسلم است در ایران و تأییش از دوره ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد این مساله که چه کسی رئیس جمهور را در نیویورک همراهی می‌کند چندان مساله مهمی نبود که بخواد در خصوص آن بحث و گفت و گو صورت گیرد و اظهار نظرهاي مختلفی پیرامون آن شود. یکی از دلایلی این است که از آغاز جمهوری اسلامی تا دولت سید محمد خاتمی، مقامات ایرانی اهتمام جدیانی به حضور در مجمع سالانه روسای کشورها در سازمان ملل نداشتند. مثلاً بعد از اینکه حضرت آیت‌... خامنه‌ای که که سال ۶۶ در کسوت ریاست جمهوری بودند در مجمع حاضر شد، تا سال ۷۷ که آقای خاتمی از ایران به مجمع رفت تا پیام گفت وگویی تمدن‌ها را حاضر نبود. خاتمی هم تیم‌های ده-دوازده نفره متشکل از مقامات رسمی با خودش می برد ولیست آنها هم معمولاً در اختیار رسانه‌ها قرار می‌گرفت که چه کسانی را با خود به نیویورک می برد. البته تنها در حرف‌ها یا نشست و برخاست در مجمع هم چندان سوال و جای انتقادی برای کسی باقی نمی‌گذاشت. اما پس از وی نوبت به معجزه هزاره سوم، محمود احمدی نژاد رسید که علاقه شدیدی به نیویورک داشت و هر وقت که ممکن می‌شد در نشست سالانه مجموع عمومی شرکت می‌کرد. اما جدای از مسائلی که توسط او در سازمان ملل متحد مطرح می‌شد مساله قابل توجه و مهم تعداد کسانی بود رئیس جمهور وقت با خودش به نیویورک می‌برد که از قضا هم همیشه حاشیه‌ساز است. که صاحب رکورد همراه بردن هیاتی ۹۰ نفره به نیویورک است. برای یکی از سفرهایش درخواست ۱۶۰ ویزای آمریکا کرده بود که البته آمریکایی‌ها با حدود نصف آن موافقت کردند و حدود ۸۰ نفر در نهایت سوار هیات شدند. هیچ وقت روشن نشد که در هر کدام از سفرهای احمدی نژاد دقیقاً چه کسانی با چه هدفی و راه‌راهی می‌کنند، اما روشن شد که او در مجمع به ساختار مجمع و دیپلماسی جهانی بی‌دربی بی‌احترامی می‌کرد و هر بار با دسته‌گلی از تحریم‌های تازه به کشور برمی‌گشت. اما بعد از او دوران ریاست جمهوری آقای روحانی گشایشی برای دیپلماسی جهانی ایران بود، روحانی هم در سفرهای اولش چنده نفر همراه داشت. از جمله تعداد زیادی از وابسته‌های تجاری، نمایندگان اقلیت‌های دینی و مشاورانش، با این حال و به‌رغم پروتکل هاهمسفر آقای روحانی معمولاً او را در هیچ کدام از سفرهای خود همراه نمی‌کرد. روحانی در سفرهایش به نیویورک اغلب دیدارهای عالی‌رتبه‌ای از قبیل دیدار با مقامات کشورهای اروپایی و انگلستان را داشت. اما پس از روحانی مرحوم سید ابراهیم رئیسی در ریاست جمهوری سه ساله‌اش دوبار به نیویورک رفت؛ اما تعداد هیات همراه او در هیچ کدام از این سفرها روشن نیست. با وجود اینکه همراه بردن همسر در سفرهای رسمی دیپلماتیک پروتکل است و اغلب روسای کشورها آن را اعمال می‌کنند آقای ریسی دخترش را هم به نیویورک برد که در دستاوردهای حضور او در این سفرها هم خبری نیست.

➤ **همراهان پزشک‌یان**

حالا نوبت آقای پزشکیان است که هنوز عرق حاشیه سفر عراقش خشک نشده، راهی نیویورک شده است. از هفته‌ها پیش سوالاتی در مورد خبرنگاری که در این سفر رییس جمهور را همراهی خواهند وجود داشت. اما حالا که رییس جمهور به نیویورک رفته یک بار دیگر همه می‌پرسند چه کسانی با او به آمریکا رفته‌اند. اما آنچه مشخص است و اعلام شده تعداد مسافران همراه رئیس جمهور برای سفر به نیویورک ۱۲ نفر بوده است. به‌رغم برخی خبرسازی‌ها، در این سفر هیچ‌کدام از پسران پزشکیان حضور ندارند و فقط دختر رئیس جمهور وی را همراهی می‌کند. همچنین محمدجعفر قائم‌بناه(معاون اجرایی رئیس جمهور)، محمد جواد ظریف(معاون راهبردی رئیس جمهور)، علی طیب‌نیا (مشاور عالی رئیس جمهور)، مهدی سنایی (رئوس سیاسی دفتر رئیس جمهور)، محسن حاجی‌میرزایی (رئیس دفتر رئیس جمهور)، حسن مجیدی (دستیار رئیس دفتر رییس جمهور)، مجید تخت روانچی (معاون سیاسی وزارت امور خارجه) و سید محمد مهدی طباطبایی (معاون ارتباطات دفتر رئیس‌جمهور) در این سفر حضور دارند. در همین راستا احسان بیسادی، یوسف گوهری وزه‌فره‌ا‌هانی نیز به عنوان تیم رسانه‌ای و مستندساز پزشکیان راه‌راهی می‌کنند.